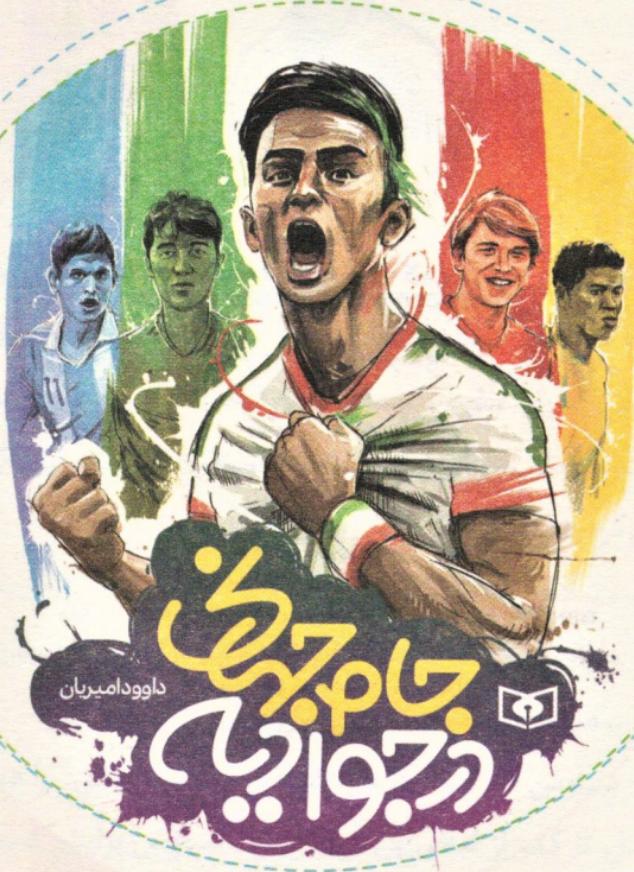

به نام خدا

داؤود امیریان

جام جهانی گروگان

دهان نوجوان

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

سیاوش جعبه‌ی شیرینی در دست سر خیابان رسید.
پا به محوطه‌ی خاکی گذاشت و از کنار چند پایه‌ی قطور
بتونی که پل عظیم و نیمه‌تمامی را نگهداشته بودند رد شد.
سروصدای کارگران ایرانی و افغانستانی، که روی پل کار
می‌کردند، شنیده می‌شد.
- سلام آقاسیاوش!

سیاوش برگشت؛ اما کسی را ندید. اطرافش را پایید.
- من اینجا هستم. بالای سرت!
سیاوش سر بلند کرد و چهره‌ی خندان "بیدل" را دید.
بیدل تا کمر از لبه‌ی پل آویزان بود. سیاوش برایش دست
تکان داد.

- سلام بیدل. خسته نباشی.
بعد در جعبه‌ی شیرینی را برداشت و آن را نشان داد و
تعارف کرد: «بیا پایین شیرینی بخور.»